

Izhaja vsako soboto zjutraj. Vsaka druga številka ima poučno zabavno ilustrirano prilogo „Družinski prijatelj“.

Uredništvo „Zarje“ je v Trstu, Via dei Fabbri 2. Tja je treba nasloviti vse rokopise, ki naj se objavijo v listu ali pa v prilogi. Rokopisi se ne vračajo, nefrankirana pisma se ne sprejemajo. V nujnih slučajih se, je posluževati telefona tiskarne št. 638.

ZARJA

Upravništvo „Zarje“ je v Trstu, Via dei Fabbri št. 2. Sprejema naročila, inserate in reklamacije. Naročnina „Zarje“ s priloženo pošto K. 6.—, za pol leta K. 3.—.

Posamezne številke po 6 v.

Cena inseratom je 10 vinarjev za enostopno pet t vrsto. Pri večkratnem objavljenju primeren popust. Poštno-hranilnični račun št. 64139.

VABILO

na prvi redni občni zbor „Katoliškega tiskovnega društva v Trstu“, ki se bo vršil

v četrtek, dne 21. maja 1908

ob pol 11 uri predpoldne

v prostorih

Marijinega doma

v Trstu, ulica s. Francesco d'Assisi 15. I. nadstr.

VSPORED:

Nagovor predsednika.

Poročilo tajnika in blagajnika.

Volitev odbornikov.

Slučajnosti.

K obilni vdeležbi vabi

Odbor.

„Balkanovci“.

Pred štirinajstimi dnevi smo bili ponatisnili iz „Mladosti“ članek iz Ljubljane, v katerem pripoveduje dopisnik, kako veppljajo radikalni visokošolci v srca neizkušenih gimnazijalnih dijakov sovraštvo do Kristusove vere in njenih služabnikov. Prišlo je že tako daleč, da se posamezni mlečnozobi fantiči kar ponašajo s svojim brezverstvom. Toda slovenski liberalci in radikalci ne oznanjujejo svojega satanskega delovanja samo med učečo mladino, ne, sovraštvo do vere hočejo zanesti in razširiti tudi med delavsko in kmečko mladino, sploh

LISTEK

Baraba.

Črtica iz 1. 33. po Kristusovem rojstvu. — Spisal Fran Ks. Steržaj.

(Konec).

III.

Ko je bil Baraba, planil iz kréme na ulico je ostrmel. — Kako? — Ali je že tako pozno, da je tema? — Saj je vendar komaj dobrih par ur kar je bil oproščen. Čemu ta čudna tema? — Zakaj ni soluca? — kaj se je zgodilo? — Nekaj časa je stal Baraba kakor ukopan na mestu, nevedoč, kaj naj stori. Potem pa se mu je zdelo, kakor bi ga neka notranja sila gnala naprej. Stel je po ulici in letel naprej. Tuintam se je zaletel v človeka postal za nekaj hipov, poslušal in zopet drvil gnan od one nostranje sile. — Skoro nevede je prišel ves zasopljen in upehan do Kalvarijo.

Prizor, ki se mu je pokazal tedaj, ga je še le vzdramil. Množica, broječa več tisoč, obrnjena na vrh hriba, preplašena in zbegana je stala vsa nemirna, kakor bi nečesa pričakovala. Niti šepet se ni čul. Le tuintam nemirno gibanje glav, nestrpnost pričakovanje, pa zopet molč. Oči vseh so bile uprte na vrh hriba v nekakem groznem strahu.

Razbojnik Baraba se je ozrl proti vrhu in otrdel. — Na vrhu je zažrl troje križev, na njih troje kaznovanih. Vsredi pa — oni Nazarejec, ki ga je druhal zapostavila njemu. „Jezus Nazarenc,

med priprosto ljudstvo. Zlasti odkar je bil v Pragi kongres svobodomislecev, se napejajo z vsemi silami, da bi dosegli svoje nečedne namene. Sicer nam je stanovitnost v veri očetov, s katero se Slovenci po ogromni večini odlikujejo, porok, da sovražniki ne bodo podrl; tudi ljubezen Slovencev do Cerkve je tisti jez, ob katerem se bodo razbili valovi sovražnikov, lepo razvijajoča se organizacija pod katoliškim praporom nas navdaja z opravičeno nado, da bo trud sovražnikov zastoj, vendar ne smemo mirno gledati njih počenjanja in rok križem držati. Ne, dolžnost vseh, ki v resnici ljubijo svoj narod je, da se upro z vso silo nasprotnikom, jih pred ljudstvom razkrinkajo in rešijo naše ljudstvo največjega zla.

Tudi naše primorsko ljudstvo ni ostalo obvarovano pred to strupeno roso. Tudi pri nas se že sistematično seje seme brezverstva. Sicer se vrši vse to pod firmo narodnosti; ali to je le navadno slepilo. Razmere, kakoršne so se razvile pod sedanjim političnim vodstvom nepobitno in določno dokazujejo našo trditev.

Voditelji hinavske narodnjaške politike tržške so znali dati svojemu delovanju tak pravec, da se naše ljudstvo ni kar nič brigalo za verska vprašanja, ki razburjajo cel svet okrog nas; njih časnik pa o versko-kulturnih vprašanjih molči, ali pa piše tako, da so njihovi čitatelji če že ne naravnost veri nasprotni pa vsaj versko indiferentni. Znano pa je, da od indiferentizma do sovraštva je le majhen korak. — V zadnjem času pa vidimo rogoviliti po Trstu neke mladeniče, ki se zbirajo v dijaškem društvu „Balkan“, katerih delovanje mora pogubno vplivati na versko življenje in misljenje ljudstva. Svoje kulturne misli in delo za „osvobojenje“ naroda so začeli s tem, da so hodili kadit Ricmanjem, sedaj pa ustanavljajo po okolici knjižnice. — Mi nimamo seveda nič proti knjižnicam, toda proti takim, kakoršne ustanavljajo „Balkan“ moramo odločno nastopati in ljudstvo svariti, da se jih ne poslužuje.

„Balkan“ se namreč prišteva radikalnim društvom, ki imajo namen se bojevati za „napredek“ in „svobodo“. Da pomeni to v prvi vrsti boj veri, ve vsak politični abecedar. Slovenska radikalna društva so bila tudi zastopana na letošnjem kongresu svobodomislecev v Pragi; ta društva so se tudi izrekla na svojem sestanku v Celju za raz-

Kralj Judov,“ je pričal napis. On je! — On je! — On sam! Oni človek, ki je tako mirno sprejel njegovo zaničevanje na Pilatovem dvorišču.

Niti pogleda ni mogel umakniti, da bi se ozrl drugam, da bi ne zrl tega sicer krvavega a milega obličja — Neprestano in nepremično je zrl ta krvavi obraz. Skoro ni slišal in ne opazil, kako se je začela množica ljudi vznemirjati in glasno govoriti. Tuintam so se že začule zamolkle zabavljive kletvine, ki so vedno bolj naraščale. —

Tedaj pa se je Križani premaknil. Glava se je dvignila. Dvoje lepih, milih oči se je ozrlo in za trenutek postalo — Barabi se je zdelo, da so nekaj hipov obstale na njem z nekim milim očitanjem. Ni jih mogel prenesti, teh žalostno otožnih oči. Naglo se je obrnil v stran. Le napol je začul vzdih, ki se je utrgal Nazarenju iz prsi: „Oče odpusti jim, saj ne vedo, kaj delajo —!“

Kakor bi ga bilo nekaj sunilo v sredo srca, je začutil Baraba v istem trenutku. Zakaj tako govori, si je mislil. Zakaj jih prosi odpuščanja? — Zakaj jih ne kolne? — Trpljenje in muko, strašno in grozno so mu pripravili, pa prosi odpuščanja! — Ali je človek tega zmožen? Zmožen tega možak? — Ali ne bi poklinjal, ali jih pa vsaj zasmehoval vsak drugi? Saj bi jih stem pripravil v sramoto! — Ko bi bil on na tem mestu, storil bi drugače! — Pikre, ostre, sramotilne besede bi jim polagoma metal raz križ, da bi zardeli, osramočeni odšli. — Ta pa molči! Zakaj! — Zakaj? —

Nemirno je zacepetal z nogama in stisnil pesti. — Oj, dobro je poznal razbojnik na obrazu

poroko in brezversko šolo ter za neizprosni boj „klerikalizmu“ (beri: kat. veri); vsem so še v živem spominu dogodki na dijaškem sestanku v Pazinu. Da se torej slovenska duhovščina ne more navduševati za javno delovanje in pa za knjižnice, ki jih ustanavlja tako društvo kot je „Balkan“ je samoposebi umevno; ogrevati se pa more toliko manj za te knjižnice, ker ve, da se izposojujejo mladini pohujšljive knjige. Naše uredništvo je dobilo namreč v tem oziru že več pritožb. Postrežemo lahko z imeni.

Ker „Balkanovci“ dobro vedo, da mora biti duhovščina proti njihovim knjižnicam in ker tudi naše ljudstvo že ve za to, zato pa skušajo delati reklamo za svoje knjižnice s tem, da dajo razumeti ljudstvu, kakor da ni vsa duhovščina nasprotna njih delovanju in se pri tem sklicujejo na nekega duhovnika, ki uživa največji ugled pri vseh, ki ga poznajo. Zvedeli smo, da so to sredstvo uporabili tudi ob priliki otvoritve knjižnice v Bazovici. Mi smo pooblaščen od dotičnega gospoda, da izjavljamo, da on ni nikdar priporočal „Balkanovih“ knjižnic in da jim mora kot kat. mož nasprotovati, odkar je zvedel, kakšno berilo nudijo ljudstvu. —

Tako torej stoje pri nas stvari. Zato pa pozivamo zlasti duhovščino, naj pouči ljudstvo o škodljivosti „Balkanovih“ knjižnic. Stariši ne morejo dati svojim otrokom v roke knjig, kakoršne izposojujejo navedene knjižnice. Ustanovi pa naj se v vsaki župniji ljudska knjižnica, ki naj daje ljudstvu le zdravo, dobro dušno hrano. Dobro vemo, da je naša duhovščina preobložena z delom, toda ta izgovor tu ne velja, ker tu ni treba družega kot le malo požrtvovalnosti. Zadnji čas pa je, da se kaj naredi. Salus publica suprema lex.

Potovanje v Šurd.

Iz Berna v Švici nam poroča trž. romar:

V ponedeljek 11. maja so nas prevzvišeni knezoškof ljubljanski prav prisrčno pozdravili v frančiškanski cerkvi v Ljubljani. Zatem so bile pete litanije M. B. — Po dokončani službi božji hajd v Šiško na kolodvor. Nepopisno je bilo veselje, ko se je začel vlak pomikati. 600 romarjev,

vse, kar je zarsala strast in sovraštvo. — A ta gori, Nazarejec, tako otožno milo gleda, brez zavisti, brez sovraštva in jeze na te obraze. Celo strašna muka, ki se je brala Križanemu na obrazu, nimogla tega obličja pokaziti. — Kakor čistost svetost govori iz tega obraza. . . .

Besno je stisnil Baraba ustnice z zobmi. Nekak čuden, nepoznan občut v notranjosti mu je hotel prsi razgnati. Nekaj ga je vleklo, da bi planil skozi množico, ter podrl ta križ in oprostil tega. Nedolžnega. — Sam bi se ponudil množici, da bi ga oprostil križa, naj njega pripnejo nanj. On sam ga zasluži, a ne ta, ki visi na njem.

V nemi jezi je stisnil pesti, zaškripal z zobmi in si nato zakril obraz. — Dolgo, dolgo — in potem se je kradoma prilezla solza za solzo izza prstov in drselo po njegovem obličju. . . .

Polagoma se je začela množica razhajati. Nekatero krvoželjne stvar ni nič več zanimala. Ta mirnotrepi na križu, ta udanost v tej muki, to ni nič zanje. Nič zanimivega, razburjajočega! Škoda križa zanj! — Prostor a Kalvariji okoli križev se je širil. Baraba je vazrl pod njim nekaj ženskih, ki so jokale, videl je vojake a vse le kakor v nekaki polmegli, polsnu. Oči so mu vedno le uhajale na Križanega, visele na njem ter se takorekoč usesale na njegovi ustni. Željno in znekim hrepenenjem je vsprejel vsako besedo in strepetel, ko je slišal zadnje besede: „Dopolnjeno je.“ Glava se je nagnila telo je strepetalo, in Križani ni bil več med živimi. . . .

ki so vstopili večinoma v Ljubljani, deloma tudi v Kranju, Lescah, na Jesenicah in Beljaku se je poslavljalo od slovenske zemlje, da pohite v Lurd ter se poklonijo svoji Materi. Po naporni, trudapolni vožnji, ki je trajala pond. 4-02 pop. do torka zjutraj, prispeli smo ob 4. uri v 2 vlakih v Inomost na Tirolskem Prvotni vlak je imel namreč 23 vagonov ter je vozil od Jesenic dalje s 3 stroji, 2 sta bila spredaj, 1 zadaj. Od postaje Franzensfeste dalje pa se je vlak razdelil v dva, ker je bilo treba voziti čez Bremerja. V Inomostu so nas prav prijazno sprejeli. Na postaji nas je čakal jezuitski pater, ki nas je spremljal v svetišče, kjer smo opravili svojo pobožnost. Duhovniki (vseh je 70) so bili pogoščeni pri oo. jezuitih, drugi pa v hotelih. Inomost je prav prijazno, mirno, čisto in tiho mesto. Med drugimi znamenitostmi smo občudovali takozvano zlato streho, znano iz zgodovine Friderika s praznim žepom. Že 7-50 smo odinili proti Feldkirchnu. Na tem potu smo videli strmo „Martinovo steno“, kjer se je na čudoviti način rešil cesar Maksimiljan, kakor nam pripoveduje zgodba. Na vrhu stoji križ, ki se razloči tudi s prostim očesom. Kaj zanimivi so velikani zillerthalski snežniki, prijazna dolina reke Ine, Arlberg, slavni most čez reko Trisano, strašni predor trisanski, arlberski predor, ki je 10 klm. dolg in bi ga človek komaj prehodil peš v 1 in pol uri. Prisedši ob 12-25 pop. v Feldkirchnu smo kosili na kolodvoru. Vse se vrši v najlepšem redu. Za to gre zasluga v prvi vrsti prevz. knezoškofu, ki nas komandira kakor kak oficir. — V Buchsu v Švici nam je izposloval, da nam niso čisto nič pregledovali prtljage. Tako je priprost kakor vsak drugi romar. V Einsiedelnu je poslušal stoji med možmi pridigo, dočim so drugi sedeli. Med rožnim vencem je klečal nekaj časa na tleh, kakor vsi drugi. Vsi nekranjski romarji občudujejo tega demokratičnega škofa. Govori z vsemi, s priprostimi kmeti je pri isti mizi kakor drugi, za vse skrbi na kolodvorih, navdušuje nas, šali se z nami, ali mu stoji klobuk prav, ali nekoliko na strani, to mu je vseeno. Nad vsem tem je vzvišen. — Samo njegova izvanredna pobožnost, dostojanstvo in škofvska čepica ga razločuje od nas. Čast mu!

V Buchsu smo prestopili na Švicarsko. Do Einsiedelna zopet krasen red. Dolgo walenstädsko jezero, strme, skalne stene, mično züriško jezero nas je kratkočasilo na tej vožnji. Marija Einsiedeln ali Marija v Puščavi je bil prvi cilj našega romanja. To je znamenita božja pot švicarska v slikoviti dolini. Cerkev obdaja jelov gozd. Mesto šteje 9000 prebivalcev. Prihaja pa vsako leto do 200 tisoč romarjev iz vseh krajev počastit bl. Devico Marijo. V veliki cerkvi je posebna milostna kapela. Njene stene so zunaj in znotraj pokrite z marmornatim ploščami; nad njimi se vzpenja mala kupola. Nad oltarjem se nahaja v „tronu“ čudodelna podoba Matere Božje, okrašena z zlatom. Cerkev je velika, mogočna in bogato poslikana. Strop sloni na osmih močnih stebrih. Na velikem trgu pred cerkvijo se nahaja vodnjak z Marijinim kipom.

Ob 9. uri zvečer smo imeli šmarnice. Govoril

In tedaj se je stresla zemlja v svoji notranjosti s strašno, mogočno, divjo silo. Pok, gromenje votlo in zamolklo. . . . Tema se je zgostila, tuintam so rastle bele postave iz tal. . . .

Množica e kriknila, strepetala in se tuleč spustila v beg vsa zbegama in preplašena. . . .

Baraba je hotel za njimi, a nekaj ga je vleklo z nevidno močjo bližje, vedno bližje križa. Zgrudil se je nedaleč v stran na tla in naslonil glavo na kraj, ki je bil namočen z krvjo Jezusa Nazarejca. . . .

* * *

Cveteli so vrtovi zunaj mesta Jeruzalema. V rudečkasten cvetu mandeljnovem so se žarili obronki, v srebru so se kopale lilije in klinčki so goreli vmes. Vmes pa so vabile grlice, žvrgoleli slavčki. . . . In nad vsem večerno solnce, trepetajoče. . . .

Nekako zamišljen je sedel Baraba ekoliko nad cesto, ki vodi iz Jeruzalema v Emavs. . . . Nemir in zbežnost ga še niste bili zapustili kakor plah zajec se je kradel iz enega kraja na drugega boječ se, da naleti na kakega človeka. Bil je utrujen, nemiren in zbežan.

Po cesti od Jeruzalema sta prihajala dva moža, žalostna in potrta. Tuintam sta nekoliko postala, in zopet stopila po cesti naprej. . . . Nenadoma se jima nekdo pridruži.

In ko je Baraba to opazoval, je hipno obledel in strepetal po vsem životu. Naglo je pritisnil desnico na oči in jih z dlanjo obrisal. Zaprl je oči. Ni mogoče! — To je le sledilo, si je mislil in zopet je pogledal. In vendar, res je. On je, križani, Jezus iz Nazaretu — — —

je zelo ljubeznivo in skrivnostno g. Kociper, mestni kaplan v Mariboru o božji poti v Einsiedelnu ter pripravljaj romarje za Lurd. Žal, da smo bili vsi utrujeni in zaspani.

Sicer so pa napravili Švicarji na nas najbolj utis. Na postajah in po cestah mirno kakor bi bile duhovne vaje. To je noč in dan med Švico in Italijo. Tudi so ljudje tukaj zelo postrežljivi in pobožni. V hotelu smo zapazili v kuhinji velik križ. Postrežba točna, poštena. Čisto nič porogljivega posmehovanja, zaničevanja! — Za danes dosti!

Politične vesti.

VOJAŠKI DOPUSTI OB ŽETVI.

Minister za deželno brambo fem. Georgi je obvestil poslance dr. Stojana in Šilingerja, da se v najkrajšem času objavi odlok o vojaških dopustih k žetvi. Razločevati se mora med vojaki, ki jih reklamirajo kot rodbinske preživitelje, na katere se ni oziralo, in med onimi, ki nimajo pravice na reklamacijo. Uradno se poizve, če obstoje pogoji za dopust ob žetvi. Reklamirani vojaki se zabeležijo in se morajo pri svojih poveljstvih oglašiti za dopust. Nereklamirani vojaki, ki žele dopust ob žetvi, morajo prositi za dopust pri svojem polkovnem poveljstvu. Dopust se podeli za tri mesece.

NOVA PRESTOLNICA ČRNOGORSKEGA KNEZA.

V soboto so položili temeljni kamen nove rezidence črnogorskega kneza v Baru. Navzoči so bili črnogorski knez Nikolaj, princezinje, diplomati, vlada in veliko ljudstva. Knez je naglašal v svojem govoru, da polaga veliko važnost na razvoj Bara, ki postani središče trgovine in industrije. — Rusija se bo veselila o procvitanju Črne gore. Prepričan je, da Rusija in car Nikolaj ne pozabita Črne gore. — Nadalje izjavi, da gotovo mogočna avstro-ogrška sosedna država tudi v bodoče pospešuje črnogorski gospodarski napredek. Hvaležno se spominja Italije, ki je dvignila s svojim kapitalom črnogorsko podjetnost in pospeševala gospodarski napredek črnogorskega obmorskega obrežja.

FRANCOSKA SOCIALNA DEMOKRACIJA NAZADUJE.

Ožje volitve v občinske zastope dre 10. t. m. so pomnožile socialnodemokratski poraz. V Parizu so prišli socialni demokratje trinajstkrat v ožjo volitev in bodo imeli le deset občinskih svetnikov. Antisemiti so dobili dva občinska svetnika več. — Novi pariški občinski svet bo imel 40 vladnih in 40 opozicionalnih občinskih svetnikov, medtem ko je imela opozicija prej le 36 občinskih svetnikov. A tudi v provinci imajo socialni demokrati znatne zgube.

Videl je roko, ki jo je Križani dvignil, zazrl svetlo znamenje, začul njegov glas: „Ali ni bilo potrebno, da je kristus to trpel in tako šel v svojo čast?“ In ko je dalje in dalje govoril o Mojzesu in o prerokovanju prerokov. . . . Torej ta je Kristus, obljubljeni, od vseh pričakovani Mesija. . . .

In prihajali so oni trije vedno bližje, bližje. . . . Baraba se je zgrudil na kolena in skrit za grmom željno je vsrkaval besede Mesijeve, ki jih je njima govoril. —

V sreču pa je Barabi vstajal velik dan. Nov človek, preroben v novo življenje je zrl za Izveščarjem. . . .

In solnce je zašlo, zarja večerna je oblila in zavila vso skolico, grlice so grulile in slavčki so žvrgoleli. . . .

Križani.

Iz češčine prevel F. C.

V tem je zopet pogledal mesec skozi pretrgane oblake in Dobrovolny je zagledal zraven poti dobro znani križ. Vsled dolge poti in še več vsled dušne brikosti silno utrujen, si je žele nekoliko počitka — tam pri križu je zanj najbolj primerno, saj je imel tudi on trpeti, kakor njegov križani Učenik. Brez moči je padel na mrzlo kamnito stopnico pod križem. . . .

Ni znal niti, kako dolgo je ostal brez zavesti. Naenkrat je zapihal mrzel sever in iz pleha na-

ČRNOGORSKI ANARHISTI.

V Belgrad je došel svak črnogorskega kneza Nikolaja kot begunec. Dolže ga sokrivde pri nameravanem bombnem napadu na črnogorskega kneza. Pred posebnim sodiščem se bodo zagovarjali zaradi nameravanega napada tudi kneževi nečaki: Petrovič Negoš, bivši predsednik državnega sveta in Sako Petrovič, bivši predsednik skupščine.

MAROKO.

Sultan Abdul Azis je opustil svoj načrt, da prodira proti Marakešu, ker mu nasprotuje prebivalstvo in se Ben Bagdadis noče vrniti v Rabat, dasi to zahteva Abdul Azis. Ben Bagdadis koraka s svojimi vojaki, 7000 mož, v Fez, kjer se poda Muley Hafidu. V Casablanci je zato prebivalstvo zelo veselo, Marakeški paša in mnogo feških in marokeških dostojanstvenikov se je podalo Muley Hafidu nasproti, da ga slovesno sprejmejo.

NEMIRI NA KITAJSKEM.

V jinanski provinci so nastali veliki nemiri. Iz Šangaja so poslali v Jinan vojake. V Pekinu sodijo, da je naperjena vstaja proti kitajski vladarski rodbini.

NOVICE.

n Hinavstvo tržaških narodnjakov. Tržaški narodnjaki imajo svoje glasilo, ki po krivici nosi lepo ime „Edinost“. Menda ni na celem svetu lista, ki bi bil tako hinavski, kakor je ravno omenjeno glasilo. Izhaja že trintrideseto leto, pa še ni pokazal svoje prave barbe. Prav lepo se vidi ravno v tem, kako slaba tla morajo imati sedanji „voditelji“ tržaških Slovencev, ker si niti v svojem glasilu ne upajo povedati, da so pristni liberalci. Dobro namreč vedo, da kakor hitro bi se pokazali v pravi luči bi jih takoj zapustilo vse pametno ljudstvo, ostali bi jim le še frakarji. Zato se pa tržaški narodnjaki poslužujejo, kadar nikakor ne morejo molčati, liberalnega „Slovenskega Naroda“ v Ljubljani. Mi smo v predzadnji številki obsojali praznovanje prvega maja od strani Nar. del. organizacije. To je pa gospode grozno razburilo in napisali so dolg članek in ga poslali — ne „Edinosti“ ker ta je „prepobozna“, da bi kaj takega priobčila — „Slov. Narodu“. Ponatisniti hočemo v sledečem nekaj vrstic tega članka, da bodo ljudje spoznali, kake hinavci so tržaški narodnjaki. V „Slov. Narod“ so tako-le poročali: Piše se nam iz Trsta: V Trstu izhaja na sicer nedolžnem papirju, vsak teden zakoten listič, ki po krivici sliši na ime „Zarja“, mesto da bi se zval „Mrak“. Za obstoj tega lističa se niko ne zanima in zanj sploh ne ve noben Tržačan — razun par na duhu ubogih tercijsk. Ta listič — ki kar cvili hinavske pobožnosti — je glasilo ultramontancev, petoliznikov Nemca Nagla in novodobnih reformatorev na tržaškem ozemlju. Temu

rejena podoba Kristusova, slabo pritjena ne lesenem križu, je zazvenela. Dobrovolni se je predramil in se začel spominjati, kje da se nahaja. . . .

Bil je prav blizo doma, pri lesenem križu. Poznal ga je že od mladosti. Bil je to križ visok, lesen in rudeče pobarvan, plehasta podoba Kristusova je bila priprosto s živimi barvami slikana; ali vendar je bil križ v velikem spoštovanju pri ljudstvu sosednje vasi. Vsak kdor je šel mimo, je vsaj s pobožnim vzdihljem pozdravil, če pa je imel več časa, tudi rad nekoliko pomolil. Dobrovolny je pokleknil na mrzlo stopnico, gorko čelo naslonil na les križa, roke sklenil, in goreče in dolgo molil. Mislil je na smrtni boj Kristusov na Oljski gori, mislil na Njegovo ponižanje in zaničevanje, na Njegovo trpljenje na Kalvariji, na Njegov boj za blagor človeštva — in proti temu se mu je zdelo njegovo lastno trpljenje nezmerno manjše!

* * *

Polnoč je že davno minula, ko se je Dobrovolny bližal od križa k rojstni vasi in k rojstni hiši.

Vse je mirno spalo spanje pravičnih in angelj varih jih je varoval. Dobrovolny se je pomiril, tudi k njemu je prišel angelj tolažnik, da bi ga pokrepčal. Pri pobožnem premišljevanju tam pri križu se je domislil besed sv. Pavla: „Ti kateri so Kristusovi, so križali svoje telo s željami vred.“ „Crucifixus etiam pro nobis“ šepetal je Dobrovolny. . . . „Križan je bil za nas. . . . Tudi jaz hočem biti križan“. . . . —

zakotnemu glasilu črnih reformatorjev je v želodcu vse, kar ne trobi v hinavski klerikalni rog. Posebno pa jim je v želodcu in na poti njih spletkarskim načrtom „Narodna delavska organizacija“ v Trstu. itd. itd.

Na to odgovarjamo samo to-le: Gospodje, stavimo, da ima „Zarja“ kljub temu, da izhaja še le štiri mesece, v Trstu več naročnikov, kakor pa „Edinost“, ki izhaja 33 let. In med temi niso samo „na duhu uboge terejalke“, pač pa „Zarja“ kupujejo in čitajo vsi stanovi, posebno pridni pri kupovanju in čitanju „Zarje“ ste pa vi sami, gospodje, zakar vam tem potem izrekamo srčno zahvalo.

„Za obstoj tega lističa se nikdo ne zanima“, pišete nadalje in ravno vi ste zopet, ki se skoro naj bolj zanimata zanj. Le vprašajte dr. Gregorina in on vam bo povedal, da je bil tako nestrpen zvedeti kaka bo „Zarja“, da je na način, ki bi skoraj spravil ob zaslužek vašega somišljenika, dobil v roke odtisek prve strani prve številke „Zarje“ že dva dni poprej, predno je izšla in jo potem kazal v kavarni navzo im, med drugim tudi gospodu dr. Sancinu. Kaj pa porečete na to?

Sicer smo pa mi glede praznovanja prvega maja označili svoje stališče in dokazali nedoslednost voditeljev „N. D. O.“. V tem pa nismo osamljeni, ampak vemo iz popolnoma zanesljivih virov, da so mnogi delavci, ki so učlanjeni pri „N. D. O.“, sami bili nasprotni praznovanju prvega maja. Na to nam pa narodnjaki niso ničesar odgovorili. Narodnjaki pišejo tudi, da ima „N. D. O.“ že nad 4000 članov. Gospodje, ta je pa vendar malo predebela. Računajte za sedaj s stotaki in še teh nam ne smete preveč naštetiti, potem bomo morda verovali. Res imate morebiti vpisanih veliko število članov v svojih knjigah, ali koliko od teh jih redno plačuje članarino je pa drugo vprašanje. Sicer pa vi sami ne veste natanko, koliko članov pravzaprav imate. Domišljujete si pač, da jih je toliko, kolikor vi želite, da bi jih bilo.

n V naš okoličanski Lurd! — Opozarjamo čitatelje na vsopred slavnosti, ki se bo vršila v proslavo Brezmadežne dne 24. t. m. v sv. Križu. Častilec M. B., ki so želeli iti v Lurd, naj v nadomestilo grejo 24. t. m. v sv. Križ. Kdor le more, tudi članice tržaške Mar. Družbe, naj se vdeležijo že jutranje slavnosti. Prvi vlak, ki se vstavi v sv. Križu, odhaja iz Trsta ob 6-25 zjutraj. K r se pričakuje velike udeležbe, bo preskrbljeno, da dobijo vsi dobro postrežbo.

Marijini družbi iz Trsta pridejo Križani naproti s križem in zastavo. Tudi popoldanska slavnost, kakor kaže, bo nekaj posebnega.

n Marijna družba. 13. t. m. je odšla zopet v boljše življenje družbenica Ana Dolinar. K s hodom zadnje leta ni prihajala ker je bila zelo v letih in bolehnata. Za naš Marijin dom se je zanimala. N. v. m. p.

V nedeljo 17. t. m. ob 5 uri se bo ponovila žaloigra Bela nedelja in šalo igra: Nevbogljava služkinja. Peto nedeljo po veliki noči t. je 24 t. m. priredi naša družba malo božjo pot do sv. Križa v tržaški okolici da počasti ondotno lursko Mater božjo. Odhod na južnem kolodvoru ob 4 uri 7 min.

n „Bog ali hudič je vseeno samo da dobi delavec košček kruha“. — Te besede je izrekel na belo nedeljo o priliki ustanovitve podružnice „Narodne delavske organizacije“ v Biljah pri Gorici odposlanec (in menda tudi odbornik) „Narodne delavske organizacije“ v Trstu. Gospodje, radi verujemo, da je vam to vseeno, samo da je vaš žep poln, dvomimo pa, če je to slovenskim delavcem, ki so po ogromni večini krščanski možje in katere vi s svojo po celem svetu znano hinavščino zapeljujete, vseeno. — Ob tej priliki nam prihaja na misel shod „Nar. del. organizacije“ na Ferdinčič lanskono leto. Takrat je tudi odbornik te organizacije izrekel te-le značilne besede: „Magistrat nam ne bo pomagal, namestništvo še manj, desetkrat manj pa farji.“ Prepričani smo, gospo je, da boste vi „Narodno delavsko organizacijo pomagali, pa ne delavcu, ampak — sebi. — Delavci, kedaj se vam bodo odprle oči, kedaj boste spoznali, da vas vodijo volkovi v ovčji obleki?

n Ne pozabite na 24. maj! — Ta dan poromamo k Materi Božji na sv. Goro pri Gorici. Odšli bomo iz Trsta dne 23. maja ob 10. uri in pol zvečer z državno železnico. Kdor se misli udeležiti romanja, naj se javi pri č. g. Tulu, kapelanu, ulica Vincenzo Bellini 2. IV. ali pa pri g. Renčelju, ulica S. Francesco d' Assisi 15. I. Oglasite se vsaj do 21. maja. Odbor kat. slov. izobraževalnega društva v Trstu.

n Avstrijski romarji v Rimu. Sv. Oče so sprejeli dne 6 t. m. avstrijske romarje, koje je vodil tržaški škof. Nad vse sijajno se je vršil ta sprejem: zastopane so bile vse avstrijske škofije in tudi zastopniki vseh slojev so se poklonili papežu ob njegovem jubileju. Škof Nagl je predstavil sv. Očetu

odbornike dunajske bratovščine sv. Mihaela nadangela in je v krasnem govoru razložil nje veliko nalogo na dobrodelnem polju in za organizacijo romanj v Rim in v razna svetišča. Sv. Oče je dal poljubiti roko vsem in je vsakega nagovoril ter dal končno papeški blagoslov. Nato se je sv. Oče podal v Klementinsko dvorano, kjer je sprejel vse romarje, katerih je bilo okoli 300. Škof dr. Nagl je izrekel dovršen govor v latinskem jeziku ter izrazil vdanost in zvestobo avstrijskih katolikov, do sv. Stolice. Sv. Oče se je delj časa mudil z romarju in se jim zahvaljeval za udanost, ki sta jo izrazila tržaški škof in predsednik Schreiner v imenu vseh romarjev. „Vaše dolgo potovanje“, je dejal sv. Oče, je dokaz tudi vaše žive vere in vaše zvestobe do rimske stolice, to naj bode v zgled tudi drugim katolikom, mojemu sreču pa je to v veliko veselje. Ko se vrnete domov, recite svojcem, da jih vse ljubim in blagoslavljam, posebno pa blagoslavljam vašega cesarja, vse škofo in duhovnike osobito pa one ki se na poseben način bavijo za dobro vzgojo mladega naraščaja, katerim pa naj dajo lepih zgledov v posnemanje.

n Kdor hoče imeti dober refošk, garantirano prve vrste po nizki ceni (21 gld. hkt) naj se obrne na č. g. Jos. Volka, kapelana v Dolini pri Trstu. — G. Svetko Hanibal Škerl, trgovec pri sv. Ivanu pri Trstu ima na razpolago 500 hektov črnega istrijskega po 21 K hekt. Proda se od 10 hektov naprej. Na željo se pošljejo tudi uzorci.

n V Lurd je odšel romarski vlak v pondeljek popoldne iz Ljubljane. Tega prvega slovenskega romanja v Lurd se udeležuje nad 600 Slovencev in Slovenk.

n Samoumor dijaka. V ponedeljek z v. ob 9 45 se je v ljudskem vrtu v Gorici ustrelil dijak trž. drž. gimnazije Herman Vovk, stanujoč v ulici Chiozza 33 v Trstu. Bil je matulant.

n Najboljše sredstvo proti ščurkom. — Kdor ne verjame, naj poskusi tole: Vzemi umivalnik ali večjo skledo, vrzi noter nekaj jabolčnih olupkov ali tanko narezane čebulje ter prilij malo vode. Ob robu sklede pa prisloni naokolo tanke trske tako, da ne sežejo čez rob. Ako to napraviš zvečer, imaš zjutraj obilni lov. Živali je pa treba še s kropom popariti, drugače zopet ožive in se razlezejo. Ako to ponavljaš večer za večerom, boš kmalu odpravil ta nadležni mrčes.

Jz okolice.

o Izjava. — Ker gdč. Gregorič v Škednju baje sumniči in kuha jezico nad č. g. kapelanom Piščancem, kakor da bi on pisal članke iz Škednja v zadnjih številkah „Zarje“, izjavljamo, da to ni res. Res pa je, da nas je prav gosp. Piščanc prosil, naj opustimo vso nadaljno polemiko proti gdč. Gregorič. Ako se pa že gospodična mora radi tega nad kom jeziti, naj se spravi nad nas, mi se take jezice prav nič ne ustrašimo, pač pa še nadalje postrežemo gospodični s kakim člankom ako želi, materijala imamo dovolj pri rokah.

Uredništvo.

o Iz Škednja. — Izobraževati ljudstvo pomeni, učiti ga treznega in razsodnega razmišljanja, navajati ga k varčevanju in treznosti, dokazati mu, da je le tedaj koristen ud človeške družbe, če natanko spolnuje dolžnosti svojega stanu in mu vcepiti v srce veselje do življenja. Žalibog se je v tem oziru v naši tržaški okolici storilo ze o malo. Dopisnik, ki je sam okoličan in ki od svoje mladosti opazuje okoličana, je spoznal potrebo, da se ta dosedaj zanemarjeni okoličan vzdrami, da se ga gospodarsko organizuje in času primerno izobrazuje.

V ta namen se vrši v nedeljo dne 17. maja ob 5. uri popoldne v dvorani g. Sancina (Čemot) ustanovni občni zbor izobraževalnega društva. Na ta občni zbor so povabljeni vsi, prijatelji in neprijatelji, možje in mladeniči. Torej pridite v obilnem številu, da slišite izborne govornike, ki vam bodo govorili in da odgovorite na vprašanja. Kedo koristi ljudstvu, tisti ki ga napeljuje k pijančevanju in zapravljalivosti, ali tisti, ki ga hoče dvigniti moralno in materijalno?

Krepko naprej z Bogom za ljudstvo!

12. t. m. smo spremili k zadnjem počitku 19. letno dekle Heleno Ribarič. Bila je poštena in pametno dekle, kakoršnih se tukaj malo najde. Bolezen si je nakopala v tovarni juta; resen opomin vsem dekletom, naj ne zahajajo delat v tovarne, kjer se telesno in duševno pokvari. — Tebi pa, Lenčka, bodi zemljica lahka!

o Občni zbor obrtnega in konsumnega društva pri sv. Ivanu se je vršil preteklo nedeljo popoldne. Društvo je začelo poslovati 10. oktobra 1904 in kaže danes prav lepe uspehe. Sezidalo je krasen

dom, kateremu ni zlepa najti para. Rezervnega zaklada ima društvo 5072 K 10 v. Čisti dobiček pretečenega leta iznaša 453 K 07 v., kar je v očigled, da je imelo društvo lanskono leto s zidavo velikanske stroške, prav veliko. To je najboljši odgovor na vsa sumnjičenja in obrekovanja, katera so se jako pogosto slišala, pa bila na občnem zboru spoznana kot popolnoma neupravičena. Dotični naj raje pometajo pred svojim pragom, kjer imajo na kvintale smeti!

Pri volitvah v odbor je bil soglasno izvoljen za nadaljna tri leta stari odbor in sicer sledeči gospodje: Svetko Hanibal Škerl, načelnik, Josip Mlač, tajnik, Anton Lozej, blagajnik, Anton Tavčar, Anton Lenardon, Jakob Kus, Anton Križman, Bezeg Franc, odborniki. V nadzorništvo so bili izvoljeni gospodje: Alojzij Pahor, predsednik, Ivan Godnig in Josip Oru.

o Sv. Ivan. Naše izobraževalno društvo namerava napraviti svoj tamburaški zbor. Ker je pa imelo dosedaj društvo, že precej stroškov; ustanovilo je namreč ljudsko knjižnico, ki prav dobro deluje, in mora plačevati pevovodjo in učitelja za teorijo, zaradi tega se isto obrača tudi potom „Zarje“ do vseh rodoljubov ter jih prosi, da bi mu s kakim prispevkom pomagali plačati velike izdatke. Vsak dar se bo hvaležno sprejel. Imena darovalcev bodo naznanjena v „Zarji“. Svojo pomladansko veselico priredi naše društvo v kratkem v prostorih obrtnega društva pri cerkvi. Na vsopred je krasna igra: Sanje. Natannejši vsopred se objavi pravčasno. — Naša dekliška Mar. družba hoče pravoletno 50 letnico, odkar se je prikazala M. D. v Lurdu z veliko veselico. Igrala se bo priljubljena igra: „Lurska pastarica.“

Jz Jstre.

i V Loki se je pred kratkim ustanovilo k. s. izobraževalno društvo. Ljudstvo se zelo zanima za novo društvo. Prijavilo se je do 50 članov. Društvo je imelo vže eno poučno predavanje. — Ker je društvo ustanovljeno z namenom, da širi med člani izobrazbo, je odbor sklenil ustanoviti lastno knjižnico. Za tako podjetje potrebuje denarja. Zato se obrača odbor na rodoljube, da bi s prinosi pomagali. Ob tej priliki bodi izrečena zahvala č. g. Jakobu Ukmarju, duhovniku v Trstu, za doposlani 2 K za društv. knjižnico.

i Iz Boljunca nam pišejo: Dne 26. aprila t. l. se je vršil drugi redni občni zbor „Hranilnice in posojilnice v Boljuncu.“ G. predsednik Ivan Maver je pozdravil navzoče in se zahvaljeval za mnogobrojno udeležbo. Iz blagajniškega poročila posnemamo, da je imela hranilnica in posojilnica lanskono leto 120.249 K 42 v denarnega prometa in sicer je bilo sprejemkov 60.663 K 6 v, izdatkov pa 59.585 K 73 v. Stanje hranilnih vlog je znašalo 25.194 K 11 v, stanje posojil pa 55.430 K 54 v. Čisti dobiček znaša 1012 K 71 v. Pri volitvah v odbor so bili na predlog č. g. L. Šonca izvoljeni sledeči gospodje: Ivan Maver, predsednik, Josip Zobec, Matija Bandi, Jožef Ota in Jožef Žerjal (60). V nadzorstvo so bili izvoljeni gospodje: Jožef Žerjal (79) predsednik, Lovro Maver, Luka Sedmak, Ivan Maver (169) in Jožef Maver.

i Grozna nesreča. — Iz Prebenega, župnija Dolina p i Trstu, nam poročajo: Bilo je v soboto 9. t. m. Krasen pomladanski dan je bil. Solnce je močno pripekalo. V bližini „reke“, ki izvira v osapski jami in katera napravi ob času povodnji velikansko škodo, sta na polju delala oče in 14 letni sin, blizu njih pa drug mož, kateremu je 13 letni sinček pravkar prinesel kosilo. Kmalu po kosilu sta dečka zapustila svoja očeta in šla nekaj korakov dalje ob reki, iskaje primerne kopališča. Kmalu na to sta bila oba v precej globoki vodi. Čez nekaj časa so prišle tjakaj žene in dekleta prat perilo. Zagledale so obleko dveh fantov, a teh niso videle nikjer, klicale, a vse zastoj. Vpitje je privedlo k reki mnogo možkih. — Prišla sta tudi očeta dotičnih dečkov. Zbralo se je tudi več žensk, med temi mati in sestra enega izginolih dečkov (eden deček je bil edini otrok). Iskali so jih povsod, dregali z dolgimi koleci v globoko vodo, ki je padala čez jez in tvorila velike pene, tako, da ni bilo možno nič zapaziti. Naposled sta se naenkrat prikazali trupli dečkov. Oba sta bila mrtva. Prijel ju je najbrž krč, ker je bila voda premrzla. Morebiti, da sta se hotela drug drugega rešiti in tako sta si pomagala v smrt. Oče ni mogel niti spregovoriti od žalosti, mati in sestra sta stali kakor okameneli. Trupli so oblekli v navadno obleko, ki je bila za grmom in odpeljali z vozom domov. Nesreča je grozno uplivala na vse. Bog bodi milostljiv tema dečkoma, ki sta nedavno bila pri prvem sv. Obhajilu.

i Zidarji v Zemunu stavkajo. — Zahtevajo večje dne in krajši delavni čas. Vrše se pogajanja z delodajalci.

i Nov železniški načrt v Istri. — Dunajska tvrdka J. L. Münz je dobila dovoljenje za predhodna dela za normalno lokalno železnico, ki bi vezala progo Herpalje-Kozina-Pulj z zalivom v v Preluki; voznja iz Trsta v Opatijo bi potem trajala le tri ure. Tvrdka Münz je izdelala 2 načrta: po prvem bi šla proga od postaje Lupoglave skozi Učko (po štiri kilometre dolgem tunelu) v Lovran; po drugem bi šla železnica iz Lupoglave čez sedlo U ke (1000 metrov nad morjem) mimo Veprinca v Preluko. Stroški bi znašali 6—7 milijonov kron.

Gerkeni letopis.

Vspored k slavnosti, ki se bo vršila v spomin 50-letnice Prikazovanja Lurske Gospe v župniji sv. Križa pri Trstu.

23. maja.

Na predvečer ob 8. uri slovesne šmarnice pred duplino; potem pritrkovanje zvonov.

24. maja.

Zjutraj: Ob 7 in pol sv. maša pri duplini L. G. Ob 9 uri procesija s kipom L. M. B. v župno cerkev, kjer bo slavnostna pridiga in nato slovesna sv. maša

Popoldne: Ob 2 in pol slovesne šmarnice. Okolo 4. ure pride iz Trsta dekliška družba Marijina, ki bo imela tu svoj slovesni shod. Po shodu spremijo družabnice kip L. G. nazaj v njeno cerkvico, kjer bo zahvalna pesem Zvečer ob mraku bo splošna razsvetljava in metanje umetelnih ognjev.

V slučaju neugodnega vremena se vrši ista slavnost na Vnebohod t. j. 28. t. m.

Sv. Križ pri Trstu 12. maja 1908.

Andrej Furlan, župnik.

e Iz Sezane. — Jutri v nedeljo 7. t. m. začne pri nas sv. misijon, ki bo trajal do druge nedelje. Vodili ga bodo oč. oo. jezuitje iz Ljubljane.

Razne vesti.

r Katoliški duhovnik odlikovan od turškega sultana. — Velikanskega pomena za tolmačenje sv. pisma, za umevanje političnega in socialnega življenja od petega do prvega tisočletja pred Kristusovim rojstvom in prvih stoletji po Kristusu je raziskavanje Vshoda. Doslej je bilo še veliko krajev posebno v Arabiji, kamor še ni vstopil Evropejec. Tudi natančnih zemljevidov od teh krajev je pomanjkalo. Seveda je tako raziskavanje združeno z velikimi nevarnostmi in potreba je posebne poguma in pa tudi učenosti za tak posel. V zadnjem času se je našel moz, ki je zmožen za tako delo, v osebi katoliškega duhovnika, Čeha dr. Alojzija Muzil-a. Muzil, rojen l. 1863. je duhovnik olumuške nadškofije. Za doktorja je bil promoviran 1895 in takoj nato se je podal na znanstveno potovanje v Jeruzalem in sploh tamošnje kraje. V Bajrutu je obiskoval univerzo, katero jako spretno vodijo jezuiti. V letih 1899 in 1900 je nadaljeval svoje študije v Londonu, Cambridze, Berlinu in Carigradu. Leta 1904. postal je profesor na c. kr. bogoslovni fakulteti v Olumucu. Ker pa tam ni imel zadosti časa, da bi izvršil svoja znanstvena dela, je dobil dopust in od tedaj dela stalno na Dunaju. V letih 1896—1902 je napravil nič manj nego 16 potovanj v Arabijo Petraeo in na podlagi teh raziskavanj je izdal večje število zna stvenih del, katera so vzbudila največje zanimanje učenjakov celega sveta. Vsa njegova dela je izdala cesarska akademija znanosti, kar je za katoliškega duhovnika in Slovana veliko odlikovanje. Naš cesar sam je izrekel željo, naj Muzil nadaljuje svoja raziskavanja in ga odlikoval z redom železne krone III. razreda. Enako se je izrazil papež Pij X. — Celo turški sultan ga je odlikoval z osmanskim medžidje redom II. vrste. Koncem tega meseca se bo podal dr. Muzil na novo znanstveno potovanje na vshod, katero bo trajalo 16—18 mesecev.

r Novi Mohamedov prerok. V angleški provinciji „Modri Nil“ se je šejk proglašil za preroka, umoril angleškega nadzornika Scotta Momcrieffa ter napadel s 150 derviši angleško posadko. Dervišev

je padlo pri tem 35, dočim so Angleži izgubili dva častnika. Poveljnik angleške posadke Dickinson je bil ranjen.

r Grba — hranilnica. — Pred nekaj meseci je umrl v Parizu grbast berač, kateri je 15 let beračil ob cerkvenih vratih. — Čim starejši je bil, tem večjo grbo je imel. Nekega dne se je zvedelo, da je ta berač umrl; kmalu so ga vsi pozabili. Nenadoma pa se je obrnil nek njegov nečak na sodišče s prošnjo, naj rankega odkopljejo in obducirajo njegovo truplo. Sodišče je njegovi prošnji ugodilo in dognalo se je, da je bila beračeva grba — denarnica v katero je shranjeval priberačen denar. Našli so notri 96.000 frankov.

Obrtno in konsumno društvo Sv. Ivan

(pri cerkvi)

registrovana zadruga z omejenim poroštvom

javlja sl. občinstvu, da je svoje prostore preustrojilo v najnovejšem sloju.

Ima na razpolag veliko dvorano v pritličju, najmodernejši pivski salon ter tri sobe rezervirane za krstv poroke in društvene sestanke.

Toči domačevino, istrsko črno, belo vipavsko. kraški teran in refošk v buteljkah.

Za obilni obisk se priporoča: Načelnštvo.

Slovenski Marijin Dom v Trstu.

Slovinci in Slovenke pošiljajte prispevke č. g. blagajniku-tajniku Andreju Zink, duhovnik, Trst (nova cerkev Sv. Vincenca.

Svetko Stanibal Škerl

Trst, Sv. Ivan.

priporoča svojo bogato založeno prodajalnico jestvin in pekarno.

Pošilja na deželo tudi poštno pošiljatve od 5 K. naprej.

Posebno se priporoča čč. duhovščini.

Kupite čevlje

— pri poštemem slovenskem čevljarskem mojstru —

Josipu Stantič

TRST — ulica Rosario št. 2 — TRST

(pri cerkvi sv. Petra v starem mestu.)

— Ta mojster vam postreže po domače, — z najboljšimi čevlji in po nizki ceni.

Josip Rože

Trst - mizarski mojster - Trst

Via Giulia. — Telefon šte. 1971.

Izdeluje in popravlja vsakovrstna stavbinska in druga mizarska dela. Posojuje tudi različne odre in scenerije za vsako igro ali koncert. Postrežba točna. Cene jako nizke.

Zavod sv. Nikolaja v Trstu

Via Farneto 18, II. nadstr.

Kdorkoli ima kaj usmiljenja in krščanske ljubezni, bode gotovo kaj pripomogel za to velevažno zavetišče za brezposelne služkinje.

ZALOGA

likerjev v sodčkih in buteljkah

JAKOB PERHAVC

TRST — Via delle Acque — TRST

Veliki izbor

vsakovrstnih najfinejših in starih vin v buteljkah.

Postrežba točna. — Cene zmerne. — Se priporoča svojim rojakom za naročbe bodisi na debelo ali na drobno za razne slavnosti, poroke, krste, družinska pogoščenja itd. — Za poletni čas se priporoča malinovec in tamarindo.

Trgovsko-obrtna zadruga

Via S. Francesco d'Assisi št. 2, I. n. V TRSTU, Via S. Francesco d'Assisi št. 2, I. n.

kjer je bila prej „Tržaška posojilnica in hranilnica“. — Telefon št. 16-04.

Poštno hranilnični račun 74679.

Sprejema hranilne vloge od vsakogar, tudi če ni član, in je obrestuje po 5% Sprejema tudi vloge po 1 K na teden, tako da se po 260 tednih dob 300 K

Sprejema hranilne knjižice tujih zavodov, in je realizuje ne da se bi obrestovanje pretrgalo. — Daje v najem hranilne pušice, katere so najprimernje sredstvo za varčevanje v družinah — posebno pa, pri nedoraslih. Hranilne pušice se odpirajo le v uradu. — Deleži so po 20 K in po 2 K.

Nadaljna pojasnila se dajejo v uradu med uradnimi urami, ki so: ob delavnikih od 9—12 d. in 3—5. Trgovsko-obrtna zadruga v Trstu registrirana zadruga z neomejenim jamstvom.

LJUDSKA POSOJILNICA IN HRANILNICA

za tržaško občino pri Sv. Ivanu pri Trstu.

Registrovana zadruga z neomejeno zavezo

Sprejema hranilne vloge tudi od neudov in jih obrestuje po 4 1/2% Davke plača hranilnica sama. Za varnost vlog jamčijo udje

(350) z vsem svojim premoženjem v znesku približno tri milijone kron.

Za večje vloge se tudi dajo višje obresti po ustnem pogovoru s stranko. — Hranilnica in posojilnica je pod nadzorstvom svetoivanske duhovščine. — Vsak krščansko misleč Slovenec naj vlaga svoj denar le pri Ljudski hranilnici in posojilnici pri sv. Ivanu pri Trstu.

Razširjajte in priporočajte „ZARJA“